

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triumphvs Sacer Sanctorvm

Halloix, Pierre

Antverpiæ, 1617

Cap. 21. Venerationis SS. Martyrum fructus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44013

CAPVT XXI.

Venerationis SS. MM. fructus.

POSTEA QVAM omnem, quæ ad SS. MM. TERENTIANI, eiusque Socij translationem & in translatione pompam cultumque attinebat, Deo cæptis nostris propitio, narrationem absolui: hoc mihi vnum restare ad piorum clientum consolationem videtur, vt fructus qui ex SS. Reliquiarum veneratione nati sunt emergere, olimque emerferunt, paucis velut pro operis corollario expediam. Hinc enim videbitis, ô ciues Duacenses longè pietissimi, quid à vestris SS. MM. (quorum sanctissimas exuias quâto potuistis maximo honore affectistis) exposcere, quid sperare, quid expectare debeatis. Quod enim Dei Opt. Max. immensa benignitas, nonnullis SS^{rum}. Reliquijs tribuit gratiæ atque virtutis, siue ad corporum morbos pellēdos, siue ad animorum curas dissipandas; id argumentum est opem similem à similibus Martyribus impetrari posse: id calcar est paria beneficia confidenter postulari debere. Siquidem princeps istorum bonorum

rum

rum operum auctor est Deus : qui & præstare per se potest, & præstare per Sanctos solet. Vt enim per illos preces mittimus, sic per ipsos dona recipimus. Quæ autem dona? Dicit vobis, cuius est maxima inter Sanctos Patres auctoritas, S. Ioannes Chrysostronus & dicit illo ore aureo, illâ cælesti suâ voce, quâ olim ad gregem Antiochenum optimus pastor est usus. Cùm enim extra vrbis Antiochenæ portas ad nescio quos ludos & spectacula populus decurreret, ipse vsurpatâ S S. M M. memoriâ, & allegatis S S. reliquarum maioribus, atque vberioribus, quàm ista esset friuola & inutilis extra portam Daphniticam oblectatio, emolumētis, tali eum adhortatione retraxit : *Quid queso, inquit, properas ad suburbium ciuitatis? Ecce suburbium Hierusalem illius, quæ sursum est: ecce Daphne spiritalis. Illic fontes sunt aquarum: hic fontes Martyrum. Illic cupressi, arbores infructuosa: hic reliquia Sanctorum sunt ac radices quæ in terrâ plantatæ sunt, & ramos in calum protendunt. Visne ramorum etiam istorum fructum intueri? Aperi nobis oculos fidei, tum subito mirabilium tibi fructuum naturam ostendam. Non enim pomorum aut nucum, neque aliud quidquam eorum quæ corrumpuntur & pereunt, horum ramorum*
est,

Orat. in
S. Iuliani
nū Marti

est fructus : sed corporum mutilatorum sanatio, & peccatorum remissio, abolitio vitij, morborum animæ curatio, oratio continua, fiducia apud Deum, spiritalia cuncta bonisq; celestibus redundantia. Et paulo post, de S. Iuliani Mart. corpore ita pergit : *Quà multi, inquit, ex quo plantatum est corpus istud in terrâ, sexcentas sanationes ex hoc sancto loculo decerpserunt, nec fructus defecit? messuerunt segetem, nec consumpta sunt spicæ? è fontibus hauserunt, nec exinaniti sunt latices? Sed perennis est quadam scaturigo nunquam deficiens : sed eo, quod haustum est, copiosius semper miraculum germinans effundit.* Ita ibi D. Ioannes Chrysostronus: qui non tantum medelas corporum, sed salutes quoque animarum, siue spiritalium morborum curationes, Sanctorum reliquijs acceptas refert. Ac de medelis quidem corporum, satis testimonij habent ea loca, quæ superius è D. Ambrosio, D. Augustino, Prudentio, alijsq; dispersim attuli. Animorum verò sanationes, etsi perinde atque ipsi animi, sint occultiores, nec oculis corporeis clarè pateant, tamen & quædam signa interdum foris emicant, quibus accepta è cultu ac veneratione SS. Martyrum, interni spiritus remedia colligantur. Nam precandi ad eorum cor-
pora

pora aut sepulcra feruor, eluendarum animæ noxarum ardor, participandorum sacrorum mysteriorum æstus: & post hæc cordis hilaritas, corporis modestia, sermonis grauitas, motuum denique omnium melior compositio, hæc inquam omnia, & eiusdem generis plurima an non fructus spirituales & interna emolumenta, quamuis maximâ sui parte lateant, tamen satis manifestè contestantur? Nam his certè S. Augustinus & cum de S. Cypriano populi ad eius Basilicam confluxu ac deuotione agit, validè suffragatur. *In eo quippe loco, inquit, ubi posuit carnis exuias, sæua tunc multitudo conuenerat, quæ propter odiû Christi, sanguinem funderet Cypriani: ibi hodie venerans multitudo concurrit, quæ propter natalem Cypriani, bibit sanguinem Christi. Et tanto dulcius in illo loco propter natalem Cypriani, Sanguis bibitur Christi, quanto deuotius ibi propter nomen Christi, sanguis fusus est Cypriani.* Ita D. Augustinus. Cui admodum conformiter in natali S. Felicis Nolani Martyris, versibus pientissimis concinit D. Paulinus, qui inter alia eiusdem Martyris in clientes suos beneficia, hæc miscet:

*Tum si quos grauiore modo violentior hostis
Vinxerit, ista dies diuino munere soluit.*

N

Cer-

*Cernere tunc passim est sacrâ purgata medellâ
Pectora liminibus sterni, iam mente refectos,
Gratantes iam voce suâ. Concurrit hiantum
Turba tremens hominum: mista inter gaudia
cunctis*

*Profiliunt lachrymę: presens Deus omnibus illic
Creditur. IMMENSI FELIX EST GLORIA
CHRISTI.*

Sic fuit & S. Terentianus, tum eo die quo in hanc urbem inuectus est, tum eo quo in domicilium suum & sacram habitationem trāflatus, tum denique illis deinceps consequētibus diebus, quibus ad eius, Socijque venerationem magnis studijs, magnâque pietate concursus est. Fuit, inquam, TERENTIANS eiusque Socius, IMMENSI GLORIA CHRISTI. Siquidem inuitantibus eorum sacris reliquijs multus ad pietatem (quæ Christi est gloria honósq;) Duacensis finitimúsque Duaco populus confluit, nec dubium quin melior quoque & cælesti cōsolatione auctior recesserit. Nec desunt sanè qui & eorundem SS. Martyrum nostrorum meritis adeptas in corporibus fanitates præ se gerant: de quibus aliàs fortè speciatim. Postremò, vt ne sim in re quæ sermonem omnem & exemplis & testimonijs excedit, lōgior: tantùm hoc vnum è D. Ioanne Chrysofostomo adijciam, quo docet

docet à SS. Martyribus non priuatas tantum, siue in corporibus, siue in animis utilitates expectandas, sed etiã ac multò magis publicas, tam in cõmuni ciuium pace seruandã, quàm in protegēdis ab omni hoste vrbis mœnibus, publicas commoditates.

Hæc sunt tanti Patriarchæ verba: *Sanctorum*, inquit, *corpora, quouis adamantino & inexpugnabili muro tutius nobis urbem communiunt: & tanquam excelsi scopuli undiquaq; prominentes, non visibillum modo hostium impetus propulsant, sed etiam inuisibillum demonũ insidias, omnesq; diaboli fraudes subuertunt atque dissipant, non minùs facile, quàm si fortis vir aliquis puerorum ludicra subuerteret ac prosterneret. Et cætera quidem hominũ machinamenta, ut muri, fosse, arma, militum copie & quæcunque ad incolarum securitatem excogitantur, ab hostibus possunt, alijs pluribus vel maioribus machinis repelli: cum verò Sanctorũ corporibus munita fuerit ciuitas, isti licet infinitas impendant pecunias; vrbibus, quæ Sanctos habuerint, minimè poterunt æquales machinas opponere. Nec tantum contra hominum insidias aut demonum fallacias utilis nobis est hæc possessio, sed licet communis nobis Dominus ob peccatorum multitudinem irascatur, poterimus his obiectis corporibus, cõtinnò eum reddere placabilem ciui-*

*in orat.
de Mar-
tyribus
Ægyptijs.*

tati. Nam si qui multa præclare gesserant, sanctorum virorum nomina prætendentes atq; ad Abraham, Isaac & Iacob appellationem confugientes, nonnihil solatij sunt affecuti, & magnam ex horum nominum commemoratione utilitatem acceperunt: multo magis nos tantum nomina, sed ipsa, quæ decertarunt, corpora prætendentes, Deum propitium & benignum habere poterimus placatum. Sic S. Chrysostomus. Cuius si nõ verba & locus ille iam laudatus; certè res ipsa, & spei in SS. Martyres confidentia, amplissimo Magistratui Duaceno, totique adeò ciuitati tum inhæsisse medullitus videtur, cum se ad eos in urbem suam excipiendos, in vrbe honorãdos, per urbem cum triumpho duccendos, tot in tabernaculis deponendos, tot occurribus, tot plausibus, tot ignibus, tot alijsq; lætitiæ indicijs ornandos atque amplificandos, omni ope atque operâ incubuerunt. Quorum omnium etsi in ipso pulcherrimo factõ, vberem fructum perceperunt, tamen in meliori æuo, etiã infinitis modis vberiorẽ eos esse percepturos prorsus confido, & vota mea in hoc album omnia dirigo.